

UTRECHTSCH E PROVINCIALE EN STADS-COURANT

Algemeen Advertentie-Blad.

UTRECHT 21 Oktober.

De zaak van de Charles Georges zou zeker nog verder de aandacht boeien, als 't waar was, dat de *Times* heeft gezegd, dat eene flotilje onder bevel van de admiraal *Freemantle* uit Plymouth naar Lissabon zou sterven. De beurs te Parijs heeft zich over de tijding verontrust, en er zijn er, die zeggen, dat Engeland bepaald te Lissabon de hand achter de schermen heeft, zonder 't welk de zaak van de Georges niet zou gebeurd zijn, dadelijk na het voorgevallene met de Fransche liefdadigheids zusters. Maar men geloof niet aan die kwade berigten, want men wacht dus algemeen gerust op de spoedige verzoening van het geschil tusschen Frankrijk en Portugal.

Onder Berlijn zal men mededeeling vinden van de opening der Kamers door den prins van Pruisen van de bij die gelegenheid uitgesproken troonrede. Dat stuk bevat geene bijzonder belangrijke zin, die hier besproken behoeft te worden. — Wat het inkomen van den Regent betreft, men zegt, dat de Prins $\frac{3}{5}$ en de Koning $\frac{2}{5}$ van de inkomsten der kroondomeinen zou bekomen. Dit verdient bevestiging.

De opheffing van den Stadetol acht men verzekerd; de zending van den heer *Lang*, door de Hannoverse regering naar Londen, doet vermoeden, dat Hannover ook niet meer op de handhaving van den tol rekent.

Wij hebben gister gezegd, dat de toestand in het Nederlandsch-Indië nog verre van goed is; wel grooten zal het in 't vervolg een partijgangerskrijg wezen, maar als er in Oude nog 70,000 man rebellen met 56 stukken onder de wapenen zijn, dan kan volledige beteugeling van den opstand nog lang duren.

Uit Nieuw-York meldt men, dat in Kansas goud zijn gevonden. Dat zal weder veel gelukzoekers naar heen lokken; in gelijke mate vermeederen de Amerikanen echter, dat Kansas als *vrije staat* tot de Unie niet toetreden.

Dit op het terrein der feiten. Daarbuiten beweegt men steeds hemel en aarde over de zaak van *Portara*. Dat de Joden te Bologna als *répresaille* tegen het Christenkind zouden geroofd en besneden hebben, is een dagblad bericht, is stellig onjuist; de verontwaardiging zullen door zoo iets hunne goede zaak niet versterken.

De Roomsche kerk bederft echter zeer zeer hare, door hare hardnekkige houding in deze. De Fransche pers bespreekt de zaak algemeen. De *Revue* heeft een paar bondgenooten bekomen, die alleen het regt van den Paus in bescherming nemen, maar het beginsel ter zijde laten. De overige kranten evenwel bestrijden steeds met kracht de schandelijke stelling, dat kinderroof door de Roomsche kerk bilijk zou wezen. De *Univers* zegt wel, dat de kerk bij de heiligen Stoel, maar dat weerhoudt dezen niet om zijn personeel artikel tegen den *Const.*

— *La Presse* terwyl juist de *Univers* bijna is in beslag genomen, om zijn personeel artikel tegen den *Const.* te plaatsen, dat men de zegepraal moet verwachten van de laatste eeuw over de beschaving der 19. eeuw; want de 19. eeuw stopt haar banier weg. En die? De 19. eeuw gelooft er niet aan, dat alle Protestanten, Joden en Heidenen eeuwig branden zullen; geloofde zij dat, de menscheit ware niet overal gehuldigd, allen zouden niet gelijk voor de wet staan, en geene Joden zouden de hoogste betrekkingen, tot in de raadszalen der Soevereinen, zetel hebben. Maar de verstante Roomschen, die niet meer er aan gelooven, dat er zaligheid is bij de kerk, durven dat niet zeggen, al handelen zij er naar, en al rigten zij de kerk daarentegen houdt haar beginsel staande, dat de menscheit zich daarnaar, hoe het geweten en de natuurlijk gevoel van den mensch dit ook doet, of ze vernietigt zich zelf. — Maar, als die vermaning van de *Presse* juist is, zegt het *J. des Déb.*, moet de kerk ook verder konsekwent wezen, en niet één kind, maar alle kinderen, neen alle menschen met geweld tot de kerk brengen, om hen voor

de eeuwigheid te redden; en dan kan men voor geen brandstapels meer terug deinken! — Men komt aldus ver, en 't schijnt dus te ongereeder tijd, dat men te Bologna de oude kanonieke wetten heeft opgerakeld. — Moet men, om goed R. Katholiek te wezen, den kinderroof goedkeuren, wij zeggen dan (zoo luidt het slot van een artikel in de *Indépendance* heden) met het *J. des Débats* en met alle regtschappen lieden, onze keuze is gedaan: zulk eene leer zal nooit de onze wezen!"

— De heer *J. P. Vos*, te Delft, is erkend als konsulaire agent van Rusland aldaar, en voor de kusten der provincie Groningen.

— Z. M. de Koning is gister morgen ten 5 ure met een extra spoortrein uit de residentie naar Rotterdam vertrokken, om van daar de reis naar het Loo voort te zetten. Z. M. is vergezeld door H.D. adjudant jhr. *Dumoncau* en H.D. ordonnans-officier *de Favange*. Het verblijf des Konings op het Loo zal slechts van korten duur zijn.

Naar men verneemt, zal Z. K. H. de Prins van Oranje tegelijk met H. M. de Koningin en prins *Alexander* van Stuttgart te 's Hage terugkeeren.

§ — Heden hebben we de voorloopige verslagen ontvangen van de beschouwingen der afdeelingen op de hoofdstukken 1, 2, 3 en 9 der staatsbegroting. Voor heden kunnen wij daarvan niets mededeelen; we hopen morgen kortelijk berigt van den inhoud te geven. — De hoofdstrekking der algemeene beschouwingen is de volgende: Ook nu is weder geklaagd over de gestadige oprijving der uitgaven; er waren echter leden, die het verkeerd achtenden dit onbepaald af te keuren. De kwestie der spoorwegen en van de regerings-belastingen voorstellen zijn slechts even aangeroerd. Algemeen is het beginsel gehuldigd, dat de aanleg van spoorwegen door Rijks-onderstand moet worden bevorderd. Sommigen oordeelden echter de offers, die de regering wil brengen, te zwaar; anderen waren van tegenovergesteld gevoelen. Verscheiden leden zagen in de belastingvoorstellen der regering, in plaats van eene bepaalde overtuiging van het bestuur, zekere weifeling, die ongunstig gewerkt had op de plannen; door anderen werd dit weder weersproken. — Morgen omtrent dit alles nader.

§ — Aan de leden der Tweede Kamer zijn toegezonden de bij de Rekenkamer opgekomen en gesloten rekeningen, betreffende het pensioenfonds over 1856 beloopende in ontvang *f* 229,099, en in uitgaaf *f* 219,203, — betreffende de koopprijzen der domeinen over 1856, in ontvang en uitgaaf bedragende *f* 3,205,103, — en betrekkelijk het fonds der inkomsten van 't kanaal van Voorne over 1844 en 1845, geregeld bij de wet van 1857, in ontvang *f* 137,822, in uitgaaf *f* 125,614.

Nog is aan den Voorzitter der Kamer afschrift toegezonden van de overeenkomsten die gesloten zijn met den Radja en de rijksgrouten van Bolang Itang (Menado), met den Sultan en de rijksgrouten van Bima (Celebes en onderhoorigheden), met den Radja en de rijksgrouten van Bintaoena (Celebes), en met den Sultan van Lingga, Riouw en onderhoorigheden.

— De afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal hebben in de laatste dagen het onderzoek der belastingen-ontwerpen ten einde gebragt en daarna eenige ontwerpen van minder belang in overweging genomen. Men houdt het nu daarvoor, dat het reces eerstdaags aanvangen en twee of drie weken duren zal.

— Het *H. en Ebl.* deelt in een brief uit 's Hage nog 't volgende mede, omtrent de gevoelens door de leden der Tweede Kamer over de financiële wetsvoordragten in de afdeelingen geuit. Na te hebben verklaard, dat de meerderheid de afschaffing van den akzies op de brandstoffen en de wet op het sukzesieregt zou willen aannemen, en de andere verwerpen, zegt de schrijver: "Door de afkeuring der andere voorstellen echter zou het geheele plan van den Minister van Financiën in duigen vallen, want dit vormt toch één geheel, en heeft voornamelijk ten doel, tot de tegemoetkoming der gemeenten te geraken. Het ligt echter in de bedoeling, om, door afstemming van de daartoe gedane voorstellen, de

Regering te nopen tot eene belangrijke en wezenlijke herziening van 's Rijks belastingstelsel. Zeer vele leden van de Tweede Kamer hebben toch het denkbeeld voorgestaan, dat alleen aan den tegenwoordigen verwarden toestand der gemeente-financiën een einde kan worden gemaakt, wanneer het Rijk voor zich afstand deed van de geheele opbrengst van het personeel, dat door het Rijk voortaan ten behoeve van de gemeenten moest worden geheven en onder haar verdeeld. Hiermede moest dan eene wijziging van de bepalingen der gemeentewet gepaard gaan, vooral van de artt. 240, 242, 246 en 250, want de meerdere inkomsten uit de personele belasting zouden moeten strekken, om ook de gemeente-akzies langzamerhand uit de rij van onze belastingen te zien verdwijnen.

"Het Rijk kan echter niet voortgaan met de afschaffing van belastingen, en tevens het personeel missen, zonder eenig ekwivalent. Men heeft verschillende middelen daartoe aangewezen, maar vooral het oog gevestigd op eene verbruiksbelasting van hetgeen meer bepaald weelde kan worden genoemd, als koffij, thee, tabak enz., omdat eene zeer geringe heffing van deze artikelen al spoedig het deficit zou kunnen dekken."

Of deze mededeelingen juist zijn, zal spoedig blijken.

Men verneemt van goederhand, dat de heer *Emile Erlanger*, een der chefs van het huis *Raphael Erlanger*, te Frankfort, zich dezer dage te 's Hage heeft bevonden en aan de regering heeft kenbaar gemaakt, dat eene vereeniging van Nederlandsche en vreemde kapitalisten bereid was alle spoorwegen, waaraan voor het oogenblik hier te lande behoefte bestond, aan te leggen en tot stand te brengen. Deze vereeniging zou het aan te leggen spoorwegnet in gemeen overleg met en onder goedkeuring van het goevernement vaststellen, en ook vooral zorgen voor de aansluiting van de reeds bestaande lijnen aan de nieuw aan te leggen spoorwegen. De bedoeling van dit voorstel zou echter geenszins zijn, om de reeds met de heeren *Sloet* en *Reuchlin* gemaakte schikkingen omver te werpen. Integendeel zou de vereeniging trachten, indien de concessie van den Noorder-Spoorweg door de kamers wordt bekrachtigd, zich met de koncessionarissen te verstaan, in dier voege, dat deze zich aan de vereeniging zouden aansluiten. Overigens moet de heer *Erlanger* zich bereid verklard hebben, om zoodanige waarborgsom te storten als de regering mogt noodig oordeelen. De heer *Erlanger* is eergisteren ter audientie bij Z. M. toegelaten en heeft dit voorstel schriftelijk aan H.D. overhandigd. *Hand. bl.*

* — Als eene zeldzaam voorkomende zaak wordt ons medegedeeld, dat er thans te Koevorden proces-verbaal is opgemaakt, tegen den persoon van *H. S.*, wonende te Zwolle, wegens het uiten van lasteringen in een logement aldaar tegen Z. M. den koning, door hem bij herhaling gepleegd in tegenwoordigheid van een aantal personen, waaronder ook een rijks-veldwachter in burgerkleeding; de rijks-veldwachter de aantijgingen niet meer kunnende hooren, verwijderde zich, kwam weldra in uniform terug, vroeg naar den naam van den persoon en gaf hem te kennen, dat hij tegen hem proces-verbaal ging opmaken wegens zijne gedane lasteringen ten aanhoore van onderscheiden personen, wier namen als getuigen in dezen toen door den rijksveldwachter werden opgeschreven.

* — Uit Amersfoort schrijft men ons, dat gister avond uit het vroeger gemeld 12tal door den algemeen kerkeraad der Hervormde gemeente aldaar een zestal is opgemaakt, bestaande uit de predikanten *J. G. Verhoeff*, te Sluis; *A. N. Molenaar*, te Harderwijk; *L. J. van Rhijn*, te Wassenaar; *D. Bresser*, te Strijen; *N. H. de Graaff*, te Apeldoorn en *J. D. Holsteijn*, te 's Graveland.

— De heeren *G. C. Withuys*, *S. J. van den Bergh* en *W. J. van Zeggelen* hebben zich tot de departementen der maatschappij tot Nut van 't Algemeen gewend, met het verzoek om hen door geldelijke bijdragen te willen in staat stellen tot het plaatsen van een kenteeken op het graf van den volksdichter *H. Tollens* Cz., dat den ontslapene en den volke eenigzins waardig zoude zijn.

— De gemeenteraad van Amsterdam heeft gister aangenomen een adres aan de Tweede Kamer der Staten-generaal te zenden, ten einde te verzoeken, zoodanige wijzigingen te brengen in het regerings-ontwerp, betreffende de wijze van heffing van den akzijs op het geslagt, dat de heffing in die gemeente bij voortduring kan geschieden bij het stuk, soort en gewigt, in verband met de waarde van het vee, volgens uit te vaardigen tarieven, zoodanig ingerigt, dat zij in overeenstemming zijn met den prijs van het vee en aldus de kwotiteit van den akzijs bewaard blijve.

— Het *Hbl.* geeft 't volgende berigt van het te Breda gebeurde: „Een kadet van het eerste studiejaar of *baar* (groene) werd door een van het tweede studiejaar mishandeld. De geslagene wist niet, toen hem dit gevraagd werd, of wendde voor niet te weten, wie hem mishandeld had. Op aanwijzing van een der onderofficieren, werd daarop een kadet van het tweede studiejaar met provoost-arrest gestraft. De overige kadetten van dat jaar begaven zich hierna bij den kolonel-kommandant der akademie en verzochten het ontslag van den gestrafte, onder te kennen geving, dat zij wisten, dat de gestrafte onschuldig was, daar zij den dader kenden; de kolonel wilde toen van hen weten wie de schuldige was, doch kreeg daarop ten antwoord, dat zij wel de overtuiging hadden en ook daarvoor instonden, dat hun gestrafte kameraad de schuldige niet was, doch dat zij geene verraders waren en dus ook weigerden den schuldige aan te geven; het antwoord hierop was, dat de gestrafte dan ook gestraft zou blijven. De kadetten vervoegden zich daarop bij Z. Exc. den generaal-gouverneur, doch ook daar zonder gunstig gevolg. Zij begaven zich daarop naar de studiezaal, drongen daar de zes kadetten surveillanten van het vierde studiejaar uit, sloten de deuren en begonnen hun zoogenaamd bullefeest met het uitdoen der lampen, aan stukken slaan der tafels, banken en glasramen, enz. enz., eene schade veroorzakende van ongeveer f 300. Bij het onderzoek, dat nu sedert eenige dagen voor den raad der akademie vervolgd wordt, blijven zij allen volstandig weigeren de belhamels te noemen, zoodat er moet besloten zijn, om, indien de ware schuldigen niet kunnen uitgevonden worden het geheele tweede jaar voor een zekeren tijd naar de regementen te zenden, om daarbij voor straf als soldaat dienst te doen. Van een anderen kant verneemt men, dat, indien die maatregel wordt genomen, allen het voornemen hebben hun ontslag te vragen.”

Is dit berigt juist, men zou met genoegen zien, dat de straf, die men voornemens is toe te passen, de jongelui zou treffen en niet de ouders, die wel genoeg gezag zouden hebben, om het laatst genoemde plan der gestraften te keeren. — Maar hoe dit zij, de geheele oorzaak schijnt in eene onware beschuldiging van een onderofficier te liggen. We herhalen daarom de klagt, dat de inrigting te Breda verkeerd is, en dat bij het onderzoek pogingen mogten worden gedaan, om dat verkeerde te veranderen. 't Grootte kwaad zit in het toezigt, dat meestal wordt opgedragen aan onderofficieren, die bij het leger 't liefst gemist worden en die tegenover de kadets gaarne eene houding aannemen, lijnregt in strijd met de opvoeding, welke de kadetten hebben ontvangen, en met de wijze, waarop ieder fatsoenlijk mensch een fatsoenlijk jongeling bejagent, ook waar hij den aard zijner jaren openbaart. Het genot om, niet altijd naar regt en billijkheid, den superieur te spelen over hen die weldra in hooger rang zullen staan, geeft gereede aanleiding tot moeilijkheden.

— De heer J. G. Schuur, pred. te Hoorn, heeft voor het beroep naar de Ned.-Herv. gemeente te Middelburg, bedankt.

— Het prov. gerechtshof in Zeeland heeft den 18 dezer uitspraak gedaan in de zaak van den heer V. v. Lissu, heel- en verloskundige te Middelburg. Bij arrest van den H. Raad der Nederlanden van 18 Mei 1858 is namelijk het vonnis der regtbank te Middelburg, in deze zaak uitgesproken, vernietigd, en de zaak verwezen naar dat hof, op grond, dat daarbij de wet is geschonden, doordien twee medicinae doktoren zijn gehoord als getuigen en niet als benoemde deskundigen over vragen van wetenschappelijke en geenszins van feitelijke aard. Het hof heeft den beklaagde schuldig verklaard aan het door een heel- of vroedmeester uitoefenen van een anderen tak van geneeskunst dan waartoe hij bevoegd is, en overeenkomstig de artt. 19 en 8 der wet van 12 Maart 1818 veroordeeld tot eene geldboete aan f 25.

■ — Partikuliere brieven uit Batavia logenstraffen de geruchten, welke te dier stede in omloop waren, betreffende de groote oorlogs toerusting van den Sultan van Djambi. Men herinnert zich, dat, volgens die geruchten, de Sultan een leger van dertig duizend man gezonden troepen onder de wapens had gebragt en geduppte stukken opgerigt had langs den weg, dien de expeditie moest nemen.

De verrijking in de ontschepping der expeditie-troepen daaraan, moet aan zeer natuurlijke redenen

worden toegeschreven. De koelies, bestemd, om met vaartuigen die troepen tot aan de grenzen van Djambi te vervoeren, waren op den bepaalden tijd niet aangekomen, terwijl het van den anderen kant, daar het stoomschip Celebes tot transporten werd gebezigd, niet mogelijk was geweest den resident van Palembang te doen overkomen, die de expeditie ter leiding der politieke zaken moest vergezellen.

Het *Tijdschrift voor Nederlandsch Indië* geeft eenige verklaringen van het konflikt van den Sultan van Djambi, welke mededeeling verdienen. Het Nederlandsche goevernement wilde het verdrag, met den vader van den tegenwoordigen Sultan gesloten, door een ander vervangen; doch daarvan wilde die vorst niet hooren. Ten jare 1857 zond hij een gezant naar den Toemengging van Singapoer. Die gezant was houder van een brief gerigt aan den Sultan van Turkije, waarin de Sultan van Djambi zich over het gedrag van het Nederlandsche goevernement beklagde en de tusschenkomst der Porte verzocht. Hij verzocht zijne Turksche Hoogheid hem een firman of *tjap* te verleenen, waarbij aan alle natiën werd verboden de Djambineezen te verontrusten, beweerende dat zulk een *tjap* ook aan den Sultan van Atjin en Peder was verleend. Men ziet welk een overdreven denkbeeld de Sultan van Djambi zich van de magt der Ottomanniesche Porte vormt; maar 't is tezelvertijd een bewijs, dat hij jegens het Nederlandsche goevernement niet goed gezind is.

De moeder van den Sultan is door geheel andere gevoelens beziel. Zij heeft getracht hem aan de eischen van den goeverneur-generaal te doen beantwoorden. Maar steunende op de vermeende bescherming van den Sultan van Turkije, volhardt hij in zijne weigering, om in eenige schikking te treden.

Men beweert overigens, dat de zaak weinig gewigt heeft, althans indien men ze met beleid behandelt. Men twijfelt niet dat de invloed der kooplieden te Singapoer veel schuld heeft aan het verzet vanden sultan van Djambi, en men vertrouwt, dat dit niet uit het oog zal worden verloren. (*Echo Universel.*)

WATERHOOGTE.

Arnhem, 20 Okt., 0.93 El; + AP. 7.88. Gew. 6 d.

De Rijnhoogte te Keulen den 20. Okt. 6 voet Rijnlandsch.

Onze Akademie.

Met leedwezen hebben zeker alle onze medeburgers vernomen, dat het aantal nieuw aangekomen studenten dit jaar vrij veel minder is, dan in de laatste jaren. Dat daarover in de meeste kringen gesproken werd, en dat men naar de oorzaken er van zocht, we behoeven het niet te zeggen. Ook wij hadden een oogenblik gemeend naar die oorzaken rond te moeten zien, en onze bevinding te openbaren. We kwamen van dat plan terug. Dezer dage is echter de zaak opentlijk besproken, en o. a. door een bejaard belangstellende, die, na als zijn oordeel uitgesproken te hebben, dat die mindere komst van studenten niet aan de Hoogleeraren te wijten is, maar alleen aan de scheiding en haar invloed, ten slotte aandringt op eene poging, door de burgerij te wagen, om op eene groote partij de eenheid onder de Studenten terug te brengen. — Als antwoord op dat stuk, werd ons 't onderstaande door een ons bekend oud student ter plaatsing gezonden. Moesten wij aan het verzoek tot opname voldoen? Zeker zullen er zijn, die zich geërgerd gevoelen over de vrijmoedige wijze, waarop de schrijver zijne meening uit, of die de juistheid van zijne beweringen ontkennen. Wij zelve zouden die niet in allen opzichten beamen durven; maar we zijn tot de overtuiging gekomen, dat zeer velen denken gelijk — *N.* Daarom oordeelden wij de opname van 't onderstaande goed. Die de zaak van eene andere zijde wil bezien, of een gematigd repliek wenscht te geven, gaarne stellen wij ons blad er voor open. We wenschen niets, dan dat met juistheid zal kunnen geoordeeld worden over de kwestie. En waar wij een ongelukkig verschijnsel ontwaren, als dat van eene mindere komst van studenten aan onze Akademie, daar is de zaak zeker gewigtig genoeg, om die eens te bespreken, naar de ware oorzaken te zoeken, en zoo mogelijk mede te werken, om die weg te nemen. Door alles in de doofpot te stoppen, zal men daartoe niet geraken; alleen door de zaak in 't openbaar te bespreken. Moge alzoo ook dit schrijven ten goede werken.

Het zou ons leed doen, den zoo welwillenden grijsaard, schrijver van een artikel over *onze akademie*, voor eenige dagen openbaar gemaakt, in enkele dwalingen zijns ondanks te laten verkeeren; 't is daarom dat een oud student hem bescheiden enkele vragen wil; beantwoorden, en, waar hij volgens zijne overtuiging meent te dwalen, zal trachten hem hiervan terug te brengen. Ons plan is achtereenvolgelijk enkele phrasen van genoemd stuk te ontleden, en zoo mogelijk de zienswijze des schrijvers te wijzigen en te verbeteren. Na eene inleiding en enkele vragen, die we met stilzwijgen zullen voorbij gaan, oppert de oude heer de vraag: Zijt gij ook de schuld (dat er aan onze Hoogeschool minder studenten aankomen), gij Hoogleeraren? Zijn de *H.H. Bouman, Vinke en Ter Haar* niet op de

hoogte van de theologische wetenschap? Dien professor Bouman u de resultaten van de nieuwste en scherpzinnigste exegeten niet toe, in het laatste Ciceroniaansch Latijn? Vooral de vraag is karakteristiek. Dit is juist eene grietmen tegen de theologische professoren heeft, onnooig de moeilijkheid der theologische verzwaren, door haar in zulk een afgesloten steken, als we die doode taal mogen noemen, leen een grijsaard, aan het oude altijd meer gekan daarin zoo bijzonder roemen. Zonder over de methode van onderwijs van prof. Bouman beoordeeling te willen treden, wil ik alleen zeggen, dat de jongelui met belangstelling uit de dagbladen hebben vernomen, dat professor het volgende jaar eene eervolle rust in te gaan, — na voorzeker, en dit zal niemand kennen, een zeer werkzaam leven te hebben geleid, maar tevens in de overtuiging, dat jeugdiger ten nog meer den studiejver welligt zouden op te wekken. De weetgierige vrager stelt voor de gansche rei van professoren te doorloep. Hij zegt nu: *Heeft prof. Vinke u niet de eerheid geschenkt, om de gevoelens te roegen, te deren of te verwerpen van de laatste dogmatiek?* zullen altijd den ijver en de goedwilligheid van Vinke blijven waarderen, maar achten het toch o gelijk, dat hij op reeds gevorderden leeftijd de volkomen op de hoogte stelle van eene wetenschap zoo veel-omvattend en veel-eischend als de leerdeheid. Om niemand te kort te doen de vrager voort: *Is prof. ter Haar geen meer, en zijt gij het vergeten, welk een keurig hij der kerkhervorming wist aan te trekken?* antwoorden met een paar wedervragen: Kan voor zeker houden, dat een goed dichter per goed professor zal zijn? Moet de schrijver uitmuntend populair werk tevens een populair leeraar zijn? Ik meen te weten, dat de leer van den meester eenigzins anders daarover ken. Wanneer we het hierboven geschreven te zamentrekken, zouden we dan soms de slotsom komen, dat niet de scheiding de oorzaak is, dat het getal der nieuw aangenomen zoo aanmerkelijk minder bedraagt, dan de andere jaren? Vooral wanneer we daarbij bedenken dat het getal der aangekomen studenten theologie bijna de helft minder dan het vorig bedraagt? Zou men soms der theologie van of de professoren in dat vak de voorkeur boven die van Utrecht? Ik doe als de schrijver het hier besproken artikel: voorzigtigheidshalve ik vragen.

We komen tot de Juridische fakulteit, en 't lief, dat ik hier in het oordeel anders kan zijn, de theologische. Ik geloof zeker, dat de Juridische fakulteit aan de Utrechtsche Hoogeschool in land niet geëvenaard wordt. Ik ben er trotsch op ik mij een leerling van mannen mag noemen *Ackersdijk, Vreede, de Geer en van Halbeek*. De schrijver vraagt op nieuw: *Is prof. Ackersdijk niet meer thuis in de staatswetenschap of is hij te oud?* Op het eerste gedeelte antwoorden wij mondig: *ja*, en op het laatste gedeelte kunnen zonder vleijerij zeggen: wisten we niet beter zouden prof. *Ackersdijk* niet ouder schatten de jaar. Tot elks verbazing schijnt prof. *Ackersdijk* in jaren af- en ijver toe te nemen. Moge mi om eene enkele aanmerking te maken, zeggen die professor van de akademische lessen gewo 6 weken verzuimt en daardoor soms de examen promotie's van jongelui noodeloos vertraagd hoogleeraar vergoedt de mindere kwantiteit de betere kwaliteit; en wij voor ons nemen een verdi lij en bejaard professor zulk eene voor hem n vrijheid niet kwalijk. *Is Vreede niet even werkzaam Couranten- en geschriften getuigen!* — als *halbeek* diep, gaat de vraagal voort. Meermalen betreut bij den schrijver gemis aan logika. Zoo ook is toch een goed dagbladschrijver bepaald een voor lij professor? Bestond de verdienste van prof. alleen in het schrijven van geleerde werken, dagblad-artikels, en moest daaruit zijne held van inzicht en diepdenkendheid blijken, de jo zouden er weinig mede gebaat zijn. Maar ge heeft de hoogleeraar *Vreede* nog andere, nog mender deugden. Hij weet ons liefde in te boe voor de wetenschap, die hij onderwijst; hij ons teregt met zijne vermogende hulpmiddelen wij dwalen. Wij krijgen daardoor hem zelve wetenschap lief. *Is de Geer niet zelfs in staat bij ontstentenis eenen theologischen leerstoel te ten?* vraagt de eeuwige vrager al verder; we ten hierop antwoorden: die te veel wil bewijzen wijst niets. Dat een hoogleeraar met goed ge twee onderscheidene vakken goed kan doceren, ons bedunkens, tot het resultaat leiden, dat iemand in het een of het andere vak zwak zijn, zwakker ten minste dan hij anders zou g zijn, had hij zich alleen op één vak toegelegd, leen bij eene specialiteit als *de Geer* kan m tegendeel, als op goede gronden steunende zekerheid aannemen. Zoowel om zijn gelede

van zijn omgang wordt hij door elk die hem geroemd: de Utrechtsche Akademie behoude om nog lang een barer uitstekende sieraden rager houdt niet op. *Is van Hall niet onderd, als hij u geleidt langs de kronkelpaden des* ? gaat hij voort. Elk jurist, die prof. van en als hoogleeraar en als mensch heeft leeren en, zal zijne scherpzinnigheid, praktische onder- og en edele humaniteit voorzeker op prijs stel- en schrijver dezes is misschien meer dan ande- n staat hierover uit ondervinding te oordeelen. eens, hoewel uit verschillende bestanddeelen te n gesteld, blijft de Juridische Fakulteit een der nte sieraden van de Utrechtsche Akademie. litterarische, philosophische en medische fakul- laten we daar. Konden we ook in eene be- eling van de hoogleeraren in die vakken treden, ouden ons korthedshalve hiervan moeten ont- n. Ook laten we daar, of de bibliotheek, niet- staande de verandering aan de eischen van vol- eid en doelmatigheid, voldoet; we zien in de ge ondersteuning, die dr. Kern ondervond, verbetering van het bestaande. Maar verder t de schrijver niet, nu niet op vragende, op stelligen toon te verzekeren: *de schuld scheiding moet gezocht worden bij de Studenten*. Voor het eerst hoort men hier veel nieuws. *Wat met stilzwijgen de verkeerdheden voorbij nannen — hier in aanzienlijke betrekkingen ge- — die de jongelui hebben vijnbaar ge- aan hunne bijzondere bedoelingen.* Schrijver heeft de woelige dagen van Mei 1855 bij- and; hij schaamt er zich niet voor, te ver- a een werkzaam aandeel aan de gebeurtenissen dagen te hebben genomen. Hij was en bleef lid van het hem geliefde Utrechtsche Studen- rps; maar hij moet hier ten stelligste de bewering en ouden vrager logenstraffen, dat de jongelui, de leden van *Mutua Fides*, zich afgescheiden a van het korps, onder den invloed van en, in aanzienlijke betrekkingen geplaatst; het eene zaak van studenten tegen studenten, en er door de toen bestaande partijen, geheel naar druk van het oogenblik gehandeld. Dit tot t op de tweede beschuldiging. De eerste is ewaarder en daarvoor tot het laatst bewaard. telt de schuld van het voortbestaan der scheiding t *Studenten in het algemeen.* Hiertegen kom ik als lid van het Utrechtsch Studentekorps. De t, die anders op sommige punten goed is in- t, schijnt niets te weten van de welwillende po- t voor prof. v. Hall in het werk gesteld, tij- diens rektorat, om de beide partijen tot elkan- gen brengen. Hij schijnt niet te weten, dat die gen zijn tegengewerkt door de leden van *Mutua* terwijl het korps daarentegen van zijne geneigd- ot verzoening deed blijken. Hij schijnt niet te we- at prof. Harting, de tegenwoordige rektor van den t, niet afgeschrikt door het voorbeeld van zijn anger, voor den aanvang der groote vakantie op getracht heeft de verzoening tot een feit te a, door twee vragen aan de beide korpsen te a, die, werden ze toestemmend beantwoord, als eene dering tot verzoening konden worden beschouwd. t voorzigtig had de scherpzinnige professor die en ingekleed, dat de beantwoording voor beide a niets ontterends noch vernederends bevatten. n algemeene stemmen, terwijl eene specialiteit zich n stemming hield, werden die vragen door het t toestemmend beantwoord. Dadelijk werd er eene a benoemd, om de zaken der verzoening a vorderen, en namens het korps te handelen. Daar t men plotseling met verbazing, dat de leden t *Mutua Fides* den tijd nog niet gunstig achtten, eene verzoening te bewerkstelligen. Wie draagt n het grootste deel de schuld van het voort- t der noodlottige verdeeldheid tusschen zonen t dezelfde *Alma Mater*, en daardoor, naar het t van den schrijver van 't bewuste artikel van t gering aantal der aangekomen studenten? Zijn t onpartijdig, dan moeten wij zeggen: de onver- t bare hardnekkigheid van de meeste (gelukkig t en uitzonderingen) leden van *Mutua Fides*. Had- t zij de vragen, door den hoogleeraar Harting t, toestemmend beantwoord, er ware wellicht t ze meer van tweespalt of scheiding. Maar t ze verwierpen eene eervolle vereeniging; zij t misschen liever aan eene kwijnende ziekte t. Zoo iemand, dan betreur ik, niet t de scheiding zelve, als wel hare gevolgen, t genaam zoude het mij geweest zijn, te zien, dat t partijen zich weder tot één korps vereenig- t. Maar nu, nu de leden van *Mutua Fides* den t eninggezinden geest, die onder de leden van het t korps, vooral in den laatsten tijd, steeds t geheerscht, voor zwakheid aanzien, nu zou die t door de hardnekkigheid der leden van *Mutua* t, zich kunnen wijzigen, en zóó, door hunne t de verzoening nog langer worden vertraagd. t is dit de raad van den grijs: hij uit een t tot de burgerij en meent, dat deze in staat t studenten tot elkander te brengen. Geeft eene t, schitterende, nooit geëvenaarde partij, en vrede

en vriendschap zal heerschen onder vroegere tegenstanders, roept hij hen toe. Wil men der studenten meening weten: de burgerij geve die partij, ze vol- doet dan aan een pligt der wellevendheid. Maar meent men de jongelui daardoor bijeen te brengen? ik vrees, dat zij zich niet door fraaije woorden en een collation zullen laten bewegen zich te hereenigen. Waar zelfs de vriendelijke poging van den rector magnificus niet baten mogt, vrees ik, dat een collation nog veel minder in staat zal zijn, om de verlangde uitkomst te verkrijgen. Meent niet, dat ik daarom wanhoop aan eene hereeniging. Na de woorden van den hoogleeraar Harting, dat de zaak der verzoening zijne zaak was geworden, en hem steeds ter harte zou gaan, twijfel ik niet, of na korteren of langeren tijd zullen de beide korpsen zich hereenigen; maar daartoe zal misschien nog eenigen tijd verlopen. Mogelijk zal de verzoening haar beslag niet verkrijgen alvorens eenige oude leden, die de voornaamste bewerkers der scheiding geweest zijn, de akademie hebben vaarwel gezegd. Dan eerst zullen allen de handen gaarne ineen slaan en geen toestand trachten te bestendigen, zoo nadeelig niet alleen voor de beide korpsen in het bijzonder, maar ook voor de Akademie in het algemeen.

Zie hier, eenige vragen van een weetgierig grijsaard beantwoord; ongevoelig lokte de stof uit, om breedvoeriger te worden dan ik voornemens was; moest ik soms hard zijn tegen iemand zooveel ouder in ervaring en jaren, hij schrijve dit niet aan moedwil, maar aan het vuur der jeugd toe; wat ik schreef kwam uit het hart. Mogt het iets bijdragen, om eenige personen helderder begrippen over de scheiding te doen verkrijgen, en, kan het zijn, iets toebrengen, om de bestaande tweespalt te doen ophouden, ik zou mijne geringe moeite aan dit opstel besteed, ruimschoots beloond achten.

Utrecht, 9 Okt. 1858.

— N.

MILAN, 16 Oktober.

Heden morgen is de ijzeren spoorweg van hier naar Magonta, met de stations van Mujoeer en Rho, plegtig geopend, waardoor de verbinding met Piemont is tot stand gebracht.

PETERSBURG, 13 Oktober.

De berigten uit den Kaukasus doen zien, dat wij een groot verlies geleden hebben door den dood van den luit.-gen. Wrowsky. Den 16. Sept. j. l., aldus leest men in een dagorder — heeft ons leger een der dapperste bevelhebbers verloren. De moedige baron Wrowsky, die zich in den veldtocht tegen de Lesgiers een zoo grooten roem verworven heeft, en die in dit jaar Anzrosso, Ilanchew en andere plaatsen veroverd en vernield heeft, is bij de bestorming van Kituri den 16. Sept. gesneuveld. Een zoo benijdenswaardige dood zal de troost zijner familie en de roem van den Kaukasus zijn.

BERLIJN, 19 Oktober.

Het Heerenhuis heeft, even als het Huis der afgevaardigden, in bijzondere zittingen, de voorzitters van de vorige zittingen, bij akklamatie gekozen, en ook eenstemmig de voorloopige ontworpen orde van zaken, voor de vereenigde zitting der beide Huizen aangenomen.

Morgen middag 1 ure hebben de voorloopige zittingen in de lokalen van het Huis der afgevaardigden plaats, waarin de boodschap nopens het Regentschap zal worden gelezen.

BERLIJN, 20 Oktober.

De prins regent heeft zoo even de zitting der beide huizen van den Landdag met de volgende rede geopend:

„Doorluchte, edele en geliefde heeren van beide huizen des Landdags!

„Met de diepste en smartelijkste aandoening, maar met vertrouwen treed ik in uw midden. De ziekte, die sedert een jaar onzen allergenadigsten koning en gebiedster getroffen heeft, is, ondanks de vurigste gebeden van zijn getrouw volk, naar den ondoorgrondelijken wil des almachtigen Bestierder van ons lot, nog niet van hem geweken.

„Dien ten gevolge, en dewijl de geneesheeren een lang verblijf in het buitenland noodig achten, heeft mijn koninklijke broeder zich genoopt gevonden, mij de aanvaarding van het regentschap op te dragen, tot het hem door Gods genade vergund zal zijn, het koninklijk gezag zelf weder uit te oefenen, hetgeen mijne wenschen en gebeden — God zij mij daarin ten getuige — dagelijks afsmecken.

„Dat Z. M. zelf, in zijne wijsheid en voorzorg voor het heil des lands, mij tot aanvaarding van het regentschap geroepen heeft, is mij eene bijzondere geruststelling.

„Ingevolge dit door Z. M. uitgedrukt verlangen, heb ik, met het oog op de feitelijk bestaande omstandigheden en 's lands wettelijke voorschriften, den zwaren last en de verantwoordelijkheid van het regentschap op mij genomen, met het vast voornemen, om overigens datgene te doen, wat de grondwet en de wetten des lands van mij vorderen.

„Ik verwacht, mijne heeren, dat gij uwerzijds eveneens zult handelen. Bij bijzondere boodschap

zullen u, in vereenigde zitting van beide huizen, de bescheiden, op het regentschap betrekking hebbende, worden voorgelegd, en op uw verlangen zullen u alle inlichtingen verstrekt worden, die nog mogten noodig zijn.

„Mijne heereu! hoe somberder de tegenwoordige toestand des rijks is, laat ons, met het oog op de voortdurende ongesteldheid van onzen koning en heer, des te hooger de vaan van Pruisen dragen in naauwgezette pligtbetrachting, wederkeerig vertrouwen en eendragt.

„Ik sluit deze plegtigheid met den kreet, die weleer zoo vrolijk in deze zaal weergalmde — den kreet: „Leve de Koning!”

LONDEN, 19 Oktober.

De Times meldt dat een eskader de haven van Plymouth verlaten heeft, om te kruisen, naar men meent tot op de hoogte van Lissabon, waar zich reeds twee schepen van dat eskader heen begaven.

De graaf van Hardwicke, lid van het kabinet en admiraal der vloot, heeft Zaterdag, op een banket van het Landbouwkundig genootschap te Cambridge, eene rede gehouden over de nationale verdediging van Engeland, en er op aangedrongen, dat men eene grootere zeemagt zou hebben in het kanaal. Engeland heeft naauwelijks aldaar 33 oorlogschepen in dienst, en moet alles aanwenden, om die vloot op eenen sterkeren en geduchten voet te brengen.

Te New-Castle-Upon-Tijne heeft de redakteur van de Daily Express den Franschen konsul, graaf de Marincourt beschuldigd van invloed te hebben willen uitoefenen op de verkiezingen in die stad. De zoon des graven, Fransch officier der kurassiers, heeft zich in de zaak gemoeid, en met een pistool in de hand den redakteur genoopt tot het geven van ophelderingen. De luitenant is vervolgens wegens bedreigingen tot f 60 boete veroordeeld. De Times behandelt deze zaak en valt niet alleen de Fransche soldateska, maar zijdelings ook den Keizer aan, en zegt, dat men in Engeland niets te maken heeft met de dwaze duel-aardigheden, gelijk die in Frankrijk geduld worden. De Times wil, dat die vechtersbazen, wier leven zoo weinig waarde heeft, zelfs voor hen zelve, maar 't huis blijven, en zou wenschen, dat de beide graven naar Frankrijk terugkeerden. Welligt heeft deze zaak nog gevolgen.

LONDEN, 20 Oktober.

Twintig Britsche oorlogschepen zijn huiswaarts opontboden, even als een aanmerkelijk deel der bemanning, meer dan 40,000 in getal, om in de dienst der kustbewaking gebezigd te worden.

— 20 Oct. Gec. 98¹/₂; Mex. 3 pCt. 20¹/₈; Peru 4¹/₂ pCt. 90¹/₂; 3 pCt. 69¹/₂; Venez. 5 pCt. 40¹/₂; Port. 5 pCt. 47; Sp. 3 pCt. 46¹/₂; 1¹/₂ pCt. 30¹/₈; Rusl. 4¹/₂ pCt. 101¹/₂; 5 pCt. 111¹/₈; Holl. 2¹/₂ pCt. 66³/₄; 4 pCt. 100³/₄; Sard. 93¹/₂.

PARIS, 19 Oktober.

Naar men verneemt had de fabel van Tetuan haar ontstaan te danken aan den moord van twee Italianen aldaar, die niet door de gezamentlijke bevolking, maar door een paar boosdoeners is gepleegd.

Prins Jérôme neemt in beterschap toe.

Tot prefekt van Algerië zal welligt benoemd worden de advokaat Alphonse Géry uit Limoges, een vriend van den heer de Girardin, die zelf reeds met die betrekking gedoodverwd was.

De Patrie bevat een schrijven uit Kanton, waarin als een staaltje der dubbelhartigheid van de Chinezen en tot nadere verklaring der moeilijkheden waarin de Europeanen verkeerden, gemeld wordt, dat de Chineesche regering te Kanton op tweederlei wijze werd vertegenwoordigd. Na de gevangenneming van Yeh was nl. Hwang gezonden „tot regeling der zaken van de barbaren;” maar tegelijkertijd werd eene kommissie benoemd ook „voor de zaken der barbaren,” en die op zich zelve, d. i. zonder overleg met Hwang, zou handelen: Zei Hwang nu groen, dan zei de kommissie: blaauw, en omgekeerd, en om dus later haar gedrag op de voor hare belangen beste wijze te regelen, had de Chinesche regering niet anders te doen dan een van beiden te desavoueren.

Omtrent de regimenten Cipayers, die de Engelschen met zich naar China hebben genomen, wordt aan hetzelfde blad geschreven, dat zij door de Chinezen, die niets van kastenverdeling weten, ten zeerste veracht worden, ook omdat zij met niemand willen verkeeren die niet van hunne kaste is, al is hij hun meerdere; zij van hunne zijden hebben den grootsten afschuw van de Chinezen, omdat die varkensvleesch eten. Overigens hebben zij sedert hunne komst in China, dingen gedaan, waartoe zij in Indië nooit zouden gebracht zijn, als: de laarzen der officieren poetsen, vaten varkens- en ander vleesch dragen, enz. en men maakt daaruit op, dat, als zij eenige jaren uit hun vaderland waren, hunne vooroordeelen en, door hen, die hunner landgenooten wel zouden verdwijnen.

PARIS, 20 Oktober.

Bij een keizerlijk besluit wordt verklaard, dat het huis, door de keizerin gesticht, tot opname en opvoeding van behoeftige meisjes, onder den naam

van *Maison Eugénie-Napoléon* behoort onder de gestichten van openbare nuttige inrigtingen; en wordt dat huis gemagtigd, om het legaat door den heer *Desfontaines Leloy* aan hetzelfde gemaakt, te aanvaarden.

Men verneemt, dat het hof dit jaar niet naar Compiègne zal gaan.

Volgens een gerucht, heeft Portugal de door Frankrijk gemaakte bedingen aangenomen.

De Beurs heeft betere stemming dan gisteren, en de handel is levendiger.

MARSEILLE, 19 Oktober.

Alhier zijn berigten uit Napels tot 16 Okt. De dépêche van den kommandeur *Caraffa*, nopens de betrekkingen van het Napelsche hof met de Westersche mogendheden, wordt officieel tegengesproken.

Onze dagbladen hebben eene mededeeling ontvangen van den heer *de Lesseps*, dat de graving van een zoetwater kanaal een jaar zal duren, en van een zeekanaal zes jaren. De inkomsten van dit laatste kanaal worden op 30 millioen berekend.

ADVERTENTIEN

Getrouwd:

Mr. J. J. METELERKAMP

en

J. M. VERLOREN.

Utrecht, 20 October 1858.

Getrouwd:

J. W. GUNNING,

Wed. van H. C. VAN STAVEREN,

en

P. A. PIERSON.

Heemstede, 20 October 1858.

Voorspoedig bevallen van een welgeschapen ZOON, Vrouwe C. M. E. VAN GEUNS—KOBUS. Dieren (bij Arnhem), 20 October 1858.

Heden overleed, na een langdurig lijden, mijn geliefde Vader, de Heer JACOB JONKER, in den ouderdom van ruim 64 jaren. Westwoud, 12 October 1858. Uit aller naam, J. JONKER.

COCOS-ZEEP.

DEZE ZEEP schuimt sterk, reinigt oogenblikkelijk, ontleemt alle scherpste aan de huid, maakt haar zacht en blank en geeft haar een jeugdig frissen tint. Men koopt een groot stuk voor 15 Ct.

Bij het wasschen van gekleurde Goederen en Zijden en Wollen Stoffen, doet zij, van eene zuiverder en minder scherpe loog bereid, de kleuren minder aan en maakt de wol niet hard.

De goede echte soort, van het VERKOOPHUIS, heeft den naam H. KERCKHOFF zoowel op de Zeepp als op het Etiquet. Zij onderscheidt zich bovendien van de nagemaakte soorten, door hare witte en doorschijnende kleur, door droogte en hardheid in het aanvoelen. De nagemaakte gelijken in kleur en aanvoelen veel op eene vetkaars.

Wij verzoeken de Dépôtouders instantelijk hunne Kalanten op deze bijzonderheden opmerkzaam te maken.

HET PERSISCH INSECTENPOEDER.

Dit Zaad eener bloem, uit het Ararat-Gebergte, doodt oogenblikkelijk Weegluizen, Vloojen, Motten, Bladluizen, Mieren en alle andere ongedierten.

Wij verkoopen het in zakjes voor 50 Cents.

Brabander's Chocolate-Koekjes

met worm-afrijvende zelfstandigheden, zijn uitmuntend in hunne werking, en worden gaarne door de kinderen genomen.

De Geneesheeren *Beijer, Geerling, Hopman* en *Fahrmeister* hebben ze met het beste gevolg aangewend en spreken er met veel lof van.

Zij kosten 40 cents het Doosje.

Het gunstig bekende SCHUMACHERS POETSPOEDEER, dat het spoedigst en op de gemakkelijkste wijze het Metaal schoon maakt, is weder voorhanden.

PORTMANSCHE POLITOER of WRIJFWAS met gebruiksaanwijzing. Het fleschje 15 Cts.

Het VLEKKENWATER neemt alle mogelijke vetvlakken weg uit Zijden, Wollen en andere Stoffen, zonder de kleuren in het minst te veranderen. Prijs per Flacon 40 Ct, groote Flesch f 1.

STIJFSELGLANS om het strijken gemakkelijk te maken en het goed een mooijen glans te geven. Een Zakje kost 13 Cents.

De nieuwe MINERALE LIJM is kleurloos, doorschijnend als glas en hecht het gebroken voorwerp, hetzij van Porcelein, Glas, Hout, Marmer, IJzer of ander Metaal zoo stevig aan elkander, dat het eer op eene andere plaats, dan op de gelijmde breken zal. Een Fleschje kost 30 Cents.

Amsterdam Verkoopshuis. Bodegraven, B. E. C. Schlatter. Utrecht T. Uhlenbroek Choorst.

T. Uhlenbroek Bakkerb. Hilversum, R. J. J. v. Alphen. L. J. R. Bosch Lijnm. Kuilenburg, J. V. Hondius.

P. J. Huinck, Vianen, B. Swaving. Amersfoort, Gebr. Bruning. Wijkbij Duurst., Wed. C. Zorn.

G. T. C. v. d. Roemer. IJsselstein, J. J. Groenhoff. A. H. v. Ruijven. Zeist, C. G. Adlung.

Baarn, E. v. Dapperen. en in de bekende dépôts in Gez. Petersen Nobbe. de andere steden.

TE HUUR,

* * Drie à vier GEMEUBILEERDE KAMERS, op een der beste standen, desverkiezende met Kost en Bediening. Te bevragen met franco brieven, of in persoon aan het bureau dezer Courant.

* * Er wordt gevraagd, zoo spoedig mogelijk, eene BURGERSVROUW, liefst boven de 40 jaren oud, om eene oude zieke Jufvrouw, met behulp eener diensthode, op te passen en tevens de huishouding te besturen. Brieven franco onder lett. A. bij den Boekhandelaar C. VAN DER POST Jr. te Utrecht.

* * J. C. VAN DEN BRINK, op de Vischmarkt over het Hanengescrei, heeft heden aangekregen eene partij VERSCHE OESTERS, de Texelsche Oesters voor f 2.—, de Vrisvangers voor f 1.40 en de Zeeuwsche voor 80 Cents per 100. Heeft ook echte BERGSCH ANCHOVISCH voor 60 Cents de 100. Verzoekt UEds. gunst en recomandatie.

FABRIEK VAN KUNSTBLOEMEN EN FOURNITUREN

VAN

Wed. M. DE LYON EN ZON,

Nº. 81, Spui, 'S HAGE.

* * De ondergeteekenden berigten aan HANDELAREN in MODE ARTIKELEN op dit oogenblik voorhanden hebben een Groot en uitgezocht Assortiment TERBLOEMEN, KAPSELS, enz., tot Fabrieksprijzen.

Wed. M. DE LYON EN ZON

OKT. GEHUWD.
8 H. v. Asselt en S. J. L. de Feijfer.
14 J. N. v. d. Hoeve en M. A. Barkeij.
15 P. Lingeman en A. H. v. West.
18 W. Moens en J. G. Tromp.
13 S. E. Nasse en H. C. v. Hogendorp.
14 H. W. Q. v. d. Sloot en F. Strobel.

BEVALLEN.
15 J. v. Akerlaken geb. de Vicq, zoon.
14 A. W. de Bruijn Kops geb. Stratenus, z.
14 A. J. de Booi geb. de Mol v. Otterloo, z.
17 M. C. Brandes geb. Gude, zoon.
16 G. A. M. v. Gannep geb. de Ruuk, d.
14 A. H. W. de Haan geb. Dijkshoff, z.
17 M. Hubrecht geb. Pruijs v. d. Hoeven, z.
18 W. J. Havelaar geb. v. Vollenhoven, d.
17 D. Koning geb. Heijndeman, dochter.
16 A. M. C. Mähler geb. Sprenger, dochter.
15 A. M. Nierstrass geb. Messchaert, d.
16 F. T. G. W. Roeters v. Lennep geb. v. Marle, dochter.
16 M. v. Schouwenburg geb. ten Kate, d.
17 R. L. v. d. Sluijs geb. Schumann, d.
18 E. S. Tijndall geb. Beth, dochter.
12 T. C. Teengs geb. Zoutmaet Brugman, z.
18 J. Verveen geb. Top, dochter.
18 A. J. Verpoorten geb. Quant, dochter.
15 J. M. Witsen Elias geb. v. Diesen, z.
14 W. G. Zoch r geb. Santbergen, zoon.
14 M. S. Ziegeler geb. v. d. Tholl, d.
19 A. J. Zwartendijk geb. v. d. Hoeven, z.

OVERLEDEN.
11 E. G. v. Aller geb. Leeman, 77 j.
14 I. Bujs geb. Ton, 67 j.
10 M. J. Best geb. Hollendijk.
10 M. D. W. Bosch geb. Borrius.
18 A. J. Burkens geb. Douremans, 62 j.
18 C. Brouwer, dochter.
19 M. T. P. Coebergh van der Braak geb. Groen, 43 j.
16 C. M. Dijk, dochter 11 j.
16 J. M. ter Gouw geb. Volkers, 28 j.
15 J. ten Hoopen geb. Huetink, 74 j.
16 Meij. P. H. v. Heijnsbergen, 68 j.
5 J. J. Habets, 66 j.
16 H. Jansen, zoon 21 j.
18 J. M. Kerkhoven, dochter.
15 M. C. Kofoed geb. Albrecht, 72 j.
16 F. W. Kanne geb. Schuster, 50 j.
13 C. J. Lunenburg geb. Sarsfield.
12 C. A. J. Muller.
16 P. A. J. v. Maanen, 48 j.
18 E. de Nobel, dochter 29 j.
15 L. H. P. le Normant, 36 j.
17 W. C. Overvoorde, 30 j.
14 J. Scheffer, 81 j.
2 S. J. F. v. d. Stadt geb. Taunij, 40 j.
17 P. Stam, zoon 13 j.
15 J. T. G. Schuijlenburgh-Guicherit, 68 j.
10 S. Veen geb. Ennema, 60 j.
16 A. P. v. Voorst, 14 j.
17 A. v. Winkoop, 37 j.
15 M. Zeegers, 50 j.

Huwelijken, Geboorten en Sterfgevallen in Ned. O. I., uit den Javabode.

Getrouwd: Solo 2 Aug. H. W. N. M. de Graauw en H. W. J. de Bruin; Gombong 30 Julij, J. van Lottum en C. W. Wedding; Padang 31 Julij, A. W. F. Heijligers en H. C. T. van Schuijlenburgh.

Bevallen: Padang 6 Julij, J. C. Cramer-Dibbets, d.; Japara 26 Julij, C. P. G. v. Groll-Meeng, d.; Soebang 1 Aug.; A. W. Hofland-de Groot, d.; Buitenzorg 1 Aug.; A. S. W. Kock-Meijer, d.; Batavia 5 Aug., C. de Nij-Bik de Perez, z.; Samarang 3 Aug., M. v. Veldhuijsen-Shields, d.; Batavia 5 Aug., T. Leon-Vrijdag, d.; Samarang 3 Aug., de echtgen. van H. L. de Lyon, d.; Bangil 7 Aug., G. Giltay-Heijson; Koedoes 11 Aug., J. F. de Sturler-Dinger, d.; Batavia 11 Aug., de echtg.

PARIJSCH BLOEMEN MAGAZIN

van A. VAN DER WURF

Lange St. Janstraat Nº. 188 te Utrecht

* * Berigt, dat er op nieuw voorhanden groot assortiment Winter Bloemen de minste tot de fijnste soorten, voor Mutzen, en om te Kappen, Couffures, Fluweel, Batist, Satijn, Gitten, Krip, Zilveren Bloemen, Bouquetten voor vazen, en Hangers met Bloemen en Vruchten, Eiken, Immortelles en gekleurde Mos, Panachés, Marabouts, Fantaisie, en andere soorten tegen Parijsche prijzen. Repareert beschadigde men en bouquetten. Een assortiment van Papieren Stoffen enz., om Bloemen te maken. Goederen worden op bezien buiten de stad.

van R. P. F. Hagenaar, d.; Batavia 14 Aug., cob-de Steurs, z.; Batavia 15 Aug., J. D. Godeffrey, z.; Batavia 14 Aug., S. J. M. Mallet, d.; Batavia 19 Aug., G. A. A. Broer, d.; Menado 1 Julij, S. W. Brouerius van z.; Soerabaja 16 Aug., W. H. Eerdmans-v. Batavia 4 Aug., de echtgen. van A. G. Calmarang 26 Julij, A. C. Pfanner-Jansen, 22 Julij, J. S. W. Ketting-Olivier v. Lelyveld.
Overleden: Djokjokarta 4 Aug., J. van der tavia 9 Aug., G. J. van Capelle, 39 j.; Batavia M. F. Hecht, 24 j.; Batavia 18 Aug., het kind J. A. van der Chijs, 4 d.; 4 Junij 1858 aan de Luconia, G. Geertsma; Samarang 5 Aug., genoot van F. E. Pfanner; Makasser 6 Aug., van Stuwe.

Marktberigten.

Schiedam, 20 Okt. Granen. Verkocht: 2 Jarige Archangel f 180 6/w. Moutwijn per Ned. vat zonder fust f 14.50 id. f 20.00. Amsterd. proef f 21.25, zonder ting. Spoeling f 0.80 per ketel.

WAARNEMINGEN, gedaan op het Koninklijk Meteorologisch Observatorium te Utrecht. (Zie de

Okt.	Dag.	Wind.	kr.	Barom.	Ther.	Afwijk.	Voch.	Ger.	Op.
		richt.		bij Ov.	F.	d.Temp.	ticht.	ogen.	
20	2	ono	N. 3	0.5	753.86	56.5	+ 2.2	0.68	0
21	10	ono		0.0	54.77	48.0	+ 0.5	0.95	0
21	8	no.		0.0	56.86	48.6	+ 0.5	0.97	0

PRIJZEN DER EFFEKTEN

AMSTERDAM 20 Oktober 1858.

NEDERLAND.			
Werkel. Schuld	2 1/2 pCt.	64 1/16	64 1/16
dito dito	3	76 1/2	76 1/2
dito dito	4	98 3/8	98 3/8
Amortisatie-Sijndikaat 3 1/2		92 1/8	
Handelmaatschappij	4 1/2	141 3/4	
BELGIE.			
Certifik. bij Rothschild	2 1/2 pCt.	53 1/4	
SPANJE.			
Obligatien	1 1/2 pCt.	30 1/4	30 1/4
Obligatien	3	45 7/8	
Binnenl. Schuld	3	41 1/16	41 1/16
Amortisable		11 1/16	11 1/16
Bewijzen Koepens		6 1/16	6 1/16
PORTUGAL.			
Obligatien	3 pCt.	46 1/4	46 1/4
dito 1856/57	3	45 1/16	45 1/16
dito uitgestelde		29 3/4	
RUSLAND.			
Oblig. bij Hope en Co. 5		105 3/8	
Obligat. 1828 & 1829. 5		103 3/8	
Certifikat. 1831 & 1833 5		91	
dito 1855 6e Serie	5	101 3/8	102 1/8
dito Adm. te Londen 4 1/2		97 3/4	
Certifik. van Assign.	6	66 3/16	66 3/16
POLEN.			
Aand. 1835, fl. 500		158	
Obligatien	4 pCt.	81 1/16	81 1/16
OOSTENRIJK.			
Oblig. Metaliek	5 pCt.	77 3/4	77 3/4
Oblig. Rente Am.	5	87 1/8	87 1/8
dito Nat. 1854.	5	78	78 1/8
dito dito	2 1/2	39 3/16	39 3/16
BRAZILIE.			
Geldl. 1824, f 100	5 pCt.	101 7/8	
AMERIKA.			
Peru, Geldleen. 1854. 4 1/2 pCt.		88 1/4	15 1/4
Ecuad. Oblig. 1855.	1	14 15/16	
Venez. Oblig. 6 pCt., nu 4 3/4		39 1/4	
Grenada, Oblig.	3 1/4	18 15/16	19
Mexiko, Obl.		18 15/16	
N.-Amerik. Bank-akt.		5 1/8	
N.-Am. Illin. Obl. C. B. 7		84 3/4	

Snelpersdruk van L. E. BOSCH EN ZON